یادداشت

بازتعریف گفتمان تاریخی - فرهنگی برای پایتخت

تهران، زیستن برای بازگفتن

فواد شمس | کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی گردشگری

اگر می‌خواهیم شهری توسعه‌یافته و قابل زیست داشته باشیم، شـــهروندان باید به شهر خود حس تعلق داشته باشند. در ســـال‌های اخیر این حس تعلق تهرانی‌ها به پایتخت کمتر شده است. بیشتر تهرانی‌ها تعلق خاطری به شـــهر خود ندارند؛ شهر را تنها به‌مثابه یک خوابگاه یا محل کســـب درآمد می‌بینند نه یک محل برای زیستن شاد و شکوفا! تخریب هویت فرهنگی و تاریخی شهر دلیل اصلی این وضع است. مدیریت شهری تهران در سال‌های اخیر تنها می‌خواسته در ظاهر یک شهر نو و شیک بسازد تا بیشتر پول در بیاورد اما درواقع با تخریب هر آن چیزی که بویی از هویت تاریخی این شـــهر می‌برده، تهران را به کالبدی نیمه‌جان تبدیل کرده است. بســـیاری از مناطق جنوبی و مرکزی تهران دیگر قابل زیست نیســـت. کسی تعلق خاطری به محلات قدیمی تهران ندارد. همه به برج‌نشینی در شمال شهر فکر می‌کنند و گیر کردن در اتوبان‌های پرترافیک! مدیریت گذشـــته شهر تهران شرایطی را فراهم آورده که به قول زهرا احمدی‌پور شـــاهد «هجوم عجیب و نابودکننده به مناطق شـــمالی شهر تهران و فاجعه تخریب باغ‌ها و ساخت برج‌های چند ۱۰ طبقـــه در کوچه‌های تنـــگ و باریک و فســـادهای مالی و اداری مترتب بر آن» هســـتیم. تهران تنها شـــهر برج‌ها و اتوبان‌ها نیست. تهران روح دارد، تاریخ و فرهنـــگ دارد. تهران را باید برای انسان‌ها و شهروندانش ساخت. شهروندانی که به شهر محل زیست خود تعلق خاطر داشته باشند. این خلاصه گفتمانی اســـت که زهرا احمدی‌پور به‌عنوان معاون رئیس‌جمهوری و رئیس ســـازمان میراث فرهنگی و صنایع دســـتی و گردشگری آن را برای قابل زیست‌شـــدن شهر تهران مطرح کرده است. در سال‌های گذشـــته نگاه به تهران نگاهی بود که در آن فرهنگ و تاریخ و کلانســـان مفقود بود. همین باعث شـــد که تهران تبدیل به کالبدی خالی از معنا شـــود؛ در حالی که شهری زنده است که هویت تاریخی و فرهنگی خـــود را حفظ کند. درواقع باید گفت شهر موجودی زنده است و مانند انسان‌ها تاریخ و هویت و فرهنگ خاص خودش را دارد؛ اما تهران از هویت تاریخی خود تهی شده است. باید این هویت تاریخی احیا شود. در همین راستا احمدی‌پـــور می‌گوید: «امروز در ســـازمان میراث فرهنگی صنایع دستی و گردشگری تمام دغدغه ما این است که تهران یک شهر تاریخی است و باید یک شهر تاریخی بماند و شهری فرهنگی باشد تا بتواند این الگو را به کل شهرهای کشور تسری دهد.» نگاه مدیریتی در شهر تهران انسان‌محور نبود. به جرأت می‌توان گفت شهر تهران سال‌هاست که با الگویی فاجعه‌بار توسعه‌یافته است. قطعا توسعه باید متوازن و بر مبنای واقعیت‌ها باشد. یکی از این واقعیت‌ها این است که فضای شهری برای زیستن تمام شهروندان اســـت نه برای فروش. متاسفانه یکی از مواردی که در مدیریت قبلی شـــهر تهران به آن توجه نشـــد همین نکته است. تهران ما برای فروش نبود اما تمام زمین‌هایش را فروختند. احمدی‌پور به درستی به این نکته اشاره می‌کند که «امروز وقتی هزینه فایده می‌کنیم، می‌بینیم که دیگر لازم نیست در آمد شهر تهران از منظر فروش فضای شهری باشد و بخواهیم فقط و فقط با اقتصاد شهری وابسته به فروش زمین، شهر را مدیریت کنیم.» تهران فروخته‌شده دیگر جایی زیبا برای زندگی شهروندانش نیست. تبدیل به شهری بی‌هویت شده است که مزیتی نسبت به شـــهرهای دیگر ندارد. در این‌چنین شرایطی چرا باید انتظار داشته باشـــیم تهرانی‌ها برای مهاجرت به کشـــورهای دیگر به تکاپو نیفتند؟ «اگر برج و اتوبان و تونل شـــهری تمام آن چیزی اســـت که این شهر به ســـاکنانش عرضه می‌کند، چرا دوبی زندگی نکنیم؟ آنجا بهتر و لوکس‌تر را می‌توان دید و داشت. عناصر تاریخی و فرهنگی شهر تهران تجدیدناپذیرند.» اگر می‌خواهیم جلوی مهاجرت بی‌رویه به خارج از کشور را بگیریم، یکی از راه‌هایش این است که برای پایتخت ایران مزیت نسبی ایجاد کنیم. بر همین مبنا الگوی زیســـت بهتر در تهران بی‌توجه به عناصر تاریخی و فرهنگی‌اش نمی‌تواند تدوین یابد. رضایت و لذت زندگی در یک شهر به تعامل دوسویه شهر و شـــهروند برمی‌گردد. شهر تهران با این الگوی توسعه شهری در غالب فضاهایش فقط تعامل اقتصادی با شهروندان برقرار می‌کند و در برقراری تعامل تاریخی، فرهنگی و هویتی الکن و ناکاراســـت. در چنین فضای تعاملی نادرستی، شهرفروشی، تاریخ‌فروشی و فرهنگ‌فروشی تنها برنامه مدیران شـــهری می‌شـــود. به نظر می‌رسد بیشـــتر تهرانی‌ها نیز به امید همین تغییر الگوی توسعه در ۲۹ اردیبهشـــت رأی دادند. رأی مردم تهران پیام مهمی داشت. آنان شهر را فقط برای برج واتوبان‌هایش نمی‌خواهند؛ بلکه شهری می‌خواهند که برای زیستن همه شهروندانش زیبا باشد. شهری که هویت تاریخی و فرهنگـــی‌اش حس تعلق در شهروندانش ایجاد کند. شـــهری که یک موجود زنده و شاداب باشد. از همین رو به تغییر رأی دادند. امید می‌رود که شورای جدید شهر تهران و مدیریت شهری تازه همراه با دیگر ارگان‌ها و نهادهای مسئول این شهر را دوباره بســـازنند. از این رو است که زهرا احمدی‌پور دست همکاری به سمت شورای شهر دراز کرده اســـت و می‌گوید: «ما انتظـــار داریم که با کمک شـــورای اسلامی شـــهر تهران یک تهران فرهنگی بســـازیم و به این سمت حرکت کنیم که اگر قرار است شورای اسلامی شهر تهران مصوبه‌ای داشته باشد با رویکرد فرهنگی باشد.»

گزارش «شهروند» از مراسم روز جهانی پناهندگان که سخنرانان آن از دلایل پناه آوردن افغان‌ها و عراقی‌ها به ایران گفتند

ایران، میزبان فقیرترین پناهنده‌ها

ایران چهارمین کشور، دارای جمعیت پناهنده در جهان است

معاون فرهنگی و اجتماعی اداره کل امور اتباع و مهاجران خارجی: ۷ بحران، پناهنده‌های افغان و عراقی را به ایران کشاند

عکس: سعید غلامحسینی/ شهروند

شهروند| هفت بحران گریبان مردم افغانستان و عراق را گرفت و آنها را رهسپار ایران کرد. بحران‌های دردناکی که وقتی سراغ‌شان آمد، آنها با همان لباس‌های تنشان، راهی مرزها شـــدند. پابرهنه، گرسنه، تشنه، با جنینی که در شکم‌شان بود، با پدر و مادر پیرشان. هدف مرزها بود، هدف خروج از کشورشان بود. خیلی‌هایشان میان راه ماندند، جان دادند، زایمان کردند، روی برف‌ها، روی لجن‌ها. جسدهایشـــان در راه ماند، هیچ‌کس بلندشان نکرد، هیچ‌کس نمی‌توانست برشـــان دارد و ببردشان. وقتی به مرزها رسیدند، پاهای برهنه‌شان، تاول زده بود، زخم شده بود، دهانشان کف کرده بود. بمباران حلبچه، حمله طالبان، اخراج رژیم عراق از کویت و... تنها بخشی از این بحران‌ها بود تا ایران را حالا به چهارمین کشـــور، دارای جمعیت پناهنده در جهان تبدیل کند. جمعیتی که بخشی از آنها در سال‌های اخیر، روند مهاجرت‌شان تغییر کرده، کشورهای اروپایی، مسیر بعدی‌شان شده. خود را به آب و آتش می‌زنند تا بار دیگر سختی مهاجرت را به جان بخرند، تا به کشورهای مرفه‌تری برسند، خالی از تحریم و مشکلات اقتصادی.

همـــه آنچه مربـــوط به ماجـــرای پناهنـــدگان بود، دوشنبه‌شب در مراسم روز جهانی پناهنده که با همکاری وزارت کشور و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در ایران برگزار شد، مطرح شد. مراسمی که حضور ســـفرای خارجی، نمایندگان وزارتخانه‌های بهداشت، امور خارجه، کار و... روســـای سازمان‌های بین‌المللی و... را به خود دید. مدیرکل مهاجران و اتباع خارجی وزارت کشور یکی از میهمانان این مراسم بود، او نیامد و معاونش، حجت‌الاســـلام محمدعلی صالحـــی را جایگزین کرد: «حضور پناهندگان در ایران سه موضوع اصلی را مطرح می‌کند، یکی اینکه، رتبه ایران در کمک انسان‌دوستانه به پناهندگان در میان کشـــورهای جهان چقدر است؟ دوم این‌که چقدر این خدمات براساس استانداردهاست و ســـوم، به‌طور کلی اســـتانداردهای خدمت‌رسانی به پناهندگان چیست؟» او حرف‌هایش را با این سه پرسش شروع کرد و توضیح‌های بیشـــتری داد: «در طول تاریخ، ایران یکی از کشورهایی است که به بزرگ‌ترین جمعیت پناهندگان خدمت‌رسانی کرده اســـت، همسایگی دو کشور عراق و افغانســـتان که کشورهای مهاجر فرستی هم هستند، وضع خاصی را برای ایران ایجاد کرده است. کشورهایی که در طول تاریخ دچار بحران‌هایی شده و در پی هر بحران، بخشی از جمعیتش در قالب پناهنده وارد ایران شده است.» به گفته او، بحران کشورهای همسایه از سال ۱۳۵۰ شروع شـــد و تا ۱۳۸۰ ادامه داشته است: «پژوهشگران نوشـــته‌اند که در این مدت، هفت بحران پناهندگی به‌وقوع پیوست که یکی از آنها بمباران حلبچه بود. اتفاقی که منجر شد تا سه‌هزار نفر از کردهای عراق از این کشور خارج شـــوند، آنها کسانی بودند که از ترس جانشـــان، پابرهنه گریختند و وقتی وارد ایران شـــدند، پاهایشان تاول زده بود، آنها حتی با خودشان غذا نیاورده بودند، بسیاری از آواره‌های پیر، در میان راه جانشان را از دست دادند و مهاجران چاره‌ای نداشتند جز این‌که جسد آنها را همان جا بگذارند و بروند. برخی از مادران باردار، بین راه زایمان کردند.» به گفته او، این بحران‌ها در دنیا یا نادر است یا اصلا اتفاق نمی‌افتد. اما ما جرأت نها به بحران حلبچه محدود نمی‌شود، بحران سال ۱۳۷۰ هم ماجرای دیگری داشت: «در ســـال ۷۰، بعد از اخراج رژیم عراق از کویت، بحرانی ایجاد شـــد که منجر به آواره‌شدن یک‌میلیون و ۵۰۰هزار نفر شد. استان‌های آذربایجان غربی، کرمانشاه، کردستان، خوزستان و ایلام، همه درگیر پذیرایی از این پناهندگان شدند. وضع به گونه‌ای بود که نمی‌شد از طریق زمینی، میان آنها غذا توزیع کـــرد، به همین دلیل غذا از طریق هلی‌کوپتر به دستشان می‌رسید.» به گفته صالحی، هفت بحران پناهنده‌ها، بحران‌های دردناکی اســـت. او گذری هم به وضع مهاجران افغان زد: «از زمانیکه کودتای کمونیستی در افغانســـتان رخ داد و شوروی ارتش‌اش را وارد این کشـــور کرد، ورود مهاجران به ایران بیشتر شد، برای کشور افغانستان تمام ۴۰ سال گذشته، بحران بوده و هنوز هم در مرزها، زنان و کودکانی هســـتند که گریان و گرسنه‌اند.» داســـتان مهاجرت افغان‌ها پس از شروع حکومت طالبـــان، اما روند دیگری به خود گرفته، حـــالا خانواده‌های افغان، مسیر مهاجرت‌شـــان را از کشور همسایه به قاره دیگری تغییر داده‌اند: «از زمانی که شایعه بازشدن درهای اروپا به روی مهاجران افغان پخش شد، جمعیت زیادی به‌سمت کشـــورهای اروپایی روانه شدند. هرچند که افزایـــش تحریم‌های ایـــران، انگیزه مهاجـــرت افغان‌ها به کشـــورهای اروپایی را بیشـــتر کرد.» به گفته صالحی، مشکلات کشـــورهای اروپایی هـــم از همان زمان شـــروع شـــد، یعنی از وقتی که تحریم‌ها علیه ایران زیاد شـــد: «در این بحران‌ها، ایران میزبان فقیرترین پناهنده‌ها بود، ما بچه‌هایی داریم، زن‌ها و پیرزن‌ها و پیرمردهایی داریم که هر کدام زندگی‌شان یک داستان است.» او خطاب به سفرای کشورهای مختلف که در این مراسم حاضر بودند، گفت: «حالا در این شرایط، شما خودتان بگویید که رتبه ایران در پذیرش پناهنده‌ها و خدمت‌رسانی به آنها چقدر است.» او در ادامه به استانداردهای پذیرش پناهندگان براساس کنوانسیون مرتبط با همین موضوع اشاره کرد: «در ماده ۲ این کنوانســـیون، کشورهای پذیرنده، نباید میان پناهندگان تبعیض نژادی، مذهبی و دینی در نظر بگیرند، اگر بررســـی کنید، متوجه می‌شوید که ما هم پناهنده‌های شیعه و هم‌سنی را پذیرش کردیم. در بحران عراق، مسیحیان عراقی داشتیم، نزدیک به ۶۵۵ مسیحی عراقی را پذیرفتیم و در میان مهاجران افغانستانی، تعدادی پناهنده مسیحی هستند، ما از هیچ‌کدام از پناهندگان ســـوال نکردیم که دینت چیست؟ مذهبت چیست؟ ما عرب‌ها، کردها، پشتون‌ها، هزاره‌ها، ازبک‌ها و تاجیک‌ها را پذیرفتیم، ما حتی فراتر از کنوانســـیون، با پناهنده‌ها رفتار کردیـــم.» او به مـــاده ۲۲ این کنوانســـیون که بر استفاده از تعلیمات عمومی پناهندگان اشاره دارد، هم گذری زد: «در حال حاضر، ۳۹۱هزار و ۶۲۵ نفر از فرزندان لازم‌التعلیم پناهنده‌ها در ۲۶ هزار مدرسه آموزش و پرورش درس می‌خوانند، همه اینها در حالی بود که سرانه تحصیل هر دانش‌آموز، دومیلیون و ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومان است. در این میان هم ۶۵۹ هزار نفر در قالب نهضت سوادآموزی، خواندن و نوشـــتن یاد گرفتند.» او ادامه داد: «همه اینها در حالی است که از یکی دوسال پیش، با دستور رهبری، تمام فرزندان افغان غیرمجاز که تا پیش از آن اجازه آموزش رســـمی نداشتند، اجازه آموزش پیدا کرده و ۷۷ هزار نفرشان سر کلاس‌های درس نشستند. در زمینه آموزش عالی هم، ۴۱ هزار نفر از پناهندگان توانستند تحصیلات دانشگاهی را طی کنند.»

افزایش تحریم‌های ایران، انگیزه مهاجرت افغان‌ها به کشورهای اروپایی را بیشتر کرد

بمباران حلبچه، اخراج رژیم عراق از کویت و طالبان بخشی از بحران‌هایی بود که سیل جمعیت از افغانستان و عراق را روانه ایران کرد

ایران میزبان فقیرترین پناهنده‌ها بود

بستن مرزها هزینه‌های زیادی به ایران تحمیل می‌کند

ســـخنران بعـــدی رمضـــان شـــجاعی کیاســـری، قائم‌مقام وزیر کشـــور در امور بین‌الملل و رئیس مرکز اطلاع‌رســـانی وزارت کشور بود: «الان ســـه‌دهه‌ای می‌شود که ایران پذیرای پناهندگان افغانســـتانی، عراقی و پاکستانی است، ما براســـاس باورهای دینی که داریم، در ارایه خدمات به این افراد، چیزی کم نگذاشتیم.» او به ابعاد دیگر، ورود پناهندگان به کشورها اشاره کرد: «حضور پناهندگان از نظر اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی مشکلاتی را ایجاد می‌کند، از آن ســـو، ایران پس از پیروزی انقلاب اســـلامی تاکنون، با بحران‌هـــای فراوانی مانند جنگ، تحریم و... مواجه بوده است، اینها تنگناهایی برای ملت ما ایجاد کرده اما برای پناهندگان چیزی کم نگذاشته‌ایم و خدمت‌رســـانی را وظیفه خودمان می‌دانستیم.» به گفتـــه او، تحریم‌ها و جنگ تحمیلی، فشـــار زیادی به اقتصاد کشور زده اســـت، از آن طرف، این انتظار وجود دارد که با توجه به وجود تعداد زیادی پناهنده در ایران، حمایت‌های مجامع جهانی و سازمان ملل شامل ایران شود: «حمایت‌های سازمان‌های بین‌المللی در جامعه جهانی قابل تقدیر است، اما ما توقع داریم که این حمایت موثرتر ادامه داشته باشد.» این مسئول در وزارت کشور، درباره هزینه‌هایی که بستن مرزها برای ایران دارد، هم توضیحاتی داد؛ مرزهایی که بـــرای جلوگیری از ورود پناهنگان به کشورهای اروپایی بسته می‌شود: «بستن مرزها هزینه‌های زیادی به ایران تحمیل می‌کند، این مرزها بسته می‌شوند تا پناهندگان به سمت کشورهای اروپایی گسیل نشوند، اگر کمک‌ها به ایران برسد، این خواسته کشـــورهای اروپایی هم محقق می‌شود.» به گفته او، مهاجرت‌های غیرمجاز به کشورهای اروپایی زیاد شده اســـت: «تقاضای ما همکاری بیشتر با ایران است. اولویت ما این است که پناهندگان زمینه بازگشت داوطلبانه به کشورشان را داشته باشند. از این رو، باید در همین ارتباط، ظرفیت پذیرش کشورهای سوم را بیشتر کنیم.» محمود سروش، رئیس اداره مراقبت بیماری‌های وزارت بهداشت، از دیگر سخنران‌های این مراسم بود. او به حمایت‌های بهداشتی از پناهندگان اشاره کرد: «ما قراردادهای سه‌جانبه‌ای با اداره اتباع و کمیساریای عالی سازمان ملل داریم و هرسال برنامه‌های ما اجرامی‌شود. ما درهمین زمینه هفت پایگاه بهداشتی و دو مرکز دیالیز برای پناهندگان راه‌اندازی کرده‌ایم، همچنین توانستیم در زمینه درمان زنان باردار، کارهایی انجام دهیم.»

خبرهایی که از آواره‌ها می‌رسد، خوب نیست

ســـیوانکا دانا‌پالا، نماینـــده کمیســـاریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در ایران هم در ادامه این مراســـم، به وضع پناهنده‌ها در جهـــان و ایران اشاره کرد: «متاســـفانه اخباری که درباره آواره‌ها و پناهندگان به گوش می‌رســـد، اصلا خوب نیست، در حال حاضر ۶۵ میلیون نفر پناهنده یا آواره در جهان وجود دارند. آماری که رکـــورددار جمعیت پناهنده در جهان اســـت.» به گفته او، از هر ۱۱۳ نفر، یک نفر آواره است؛ یعنی بیشتر از جمعیت بریتانیا یا تایلند: «کودکان نیمی از این جمعیت را تشکیل می‌دهند، ۸۴ درصد آنها اهالی کشورهای ثروتمندی نیستند، مثل سوریه، ســـودان جنوبی، عراق. در حال حاضر ۵،۵ میلیون پناهنده سوری وجود دارد که ۵ میلیون نفر از آنها در کشورهای اطراف زندگی می‌کنند.» او ادامه داد: «تعداد پناهندگان تنها در ۶ ماه گذشـــته، ۶۴ درصد افزایـــش پیدا کـــرده اســـت.» نماینده کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در ایران به وضع ایران در پذیرش جمعیت پناهنده هم اشاره کرد: «در حال حاضر ایران چهارمین جمعیت پناهنـــده را در خود جای داده اســـت.» به اعتقاد او، می‌توان به زندگی پناهندگان در کشـــورهای دیگر نگاه مثبتی داشـــت: «تجربه به ما ثابـــت کرده که پناهندگان مشکل نیســـتند بلکه می‌توانند راه‌حل برخی از مشکلات هم باشند، نه فقط در روز جهانی پناهنده که در همه روزهای سال.»

خبر

معاون امور مطبوعاتی وزیر ارشاد:

قانون دسترسی آزاد به اطلاعات مختص دستگاه‌های دولتی نیست

شهروند| نشســـت خبرنگاران حـــوزه رسانه با معاون امور مطبوعاتی و اطلاع‌رســـانی وزیر ارشاد برگزار شـــد. حســـین انتظامی به بیان توضیحاتی درباره قانون انتشار و دسترســـی آزاد به اطلاعات، پیشـــرفت‌های این قانون در حوزه اجرا و همچنین شرایط بیمه خبرنگاران پرداخت. انتظامی با اشاره به قانون انتشـــار و دسترســـی آزاد اطلاعات گفت: «ما از تمام دســـتگاه‌هایی که در این قانون شرکت کرده‌اند، درخواست کرده‌ایم که تعداد درخواست‌ها و پاســـخ‌های خودشـــان را به ما اعـــلام کنند تا به صورت منظم منتشر شـــود و مردم از شیوه و میزان پاسخگویی دستگاه‌ها مطلع شوند.»

او اجرای این قانون را با توجه به تجربه کشورهای مختلف دنیا با وجود داشتن زیرساخت‌ها، پروژه‌ای زمانبر دانســـت و با بیان اینکه اجـــرای آن نیازمند همت جمعی اســـت، گفت: «این قانون فقط برای دستگاه‌های دولتی نیســـت و برخی با این تصور از پیوستن به قانون و پاسخگویی و شفافیت خودداری کرده‌اند.» او ادامه داد: «برای پیوستن نهادها به این قانون یک راه این اســـت که از آنها درخواست کرد اما راه تأثیرگذارتر این اســـت که افکار عمومی آنها را وادار کنند، به این قانـــون بپیوندند. از طرفی هم باید به این نکته توجه کرد که مهم نیســـت وزیری با پیوستن به این قانون موافقت کند، بلکه مهم این اســـت که زیرمجموعه‌های آن وزارتخانه چقدر به این موضوع پایبند هستند.» معاون امور مطبوعاتی گفت: «برخی از دستگاه‌ها در این مدت گفتند که ما شامل این قانون نمی‌شویم. این در حالی است که این قانون حتی شامل دستگاه‌های خصوصی که خدمات عمومی ارایه می‌دهند، نیز می‌شـــود.» انتظامی با تأکید بر این که نقش رســـانه‌ها در مطالبه عمومی اجرای درســـت و کامل این قانون بی‌بدیل اســـت، گفت: «قانون انتشار و دسترســـی آزاد به اطلاعات برای پژوهشـــگران، روزنامه‌نـــگاران و کلیه افرادی که به دنبال شـــفافیت هســـتند، ابزار بسیار خوبی است. البته در ابتدای کار و راه‌اندازی سامانه مربوط به این قانون، نقص‌هایی هـــم وجود دارد که به مرور زمان برطرف خواهد شد؛ مهم اراده دولت بر اجرای این قانون اســـت.» او همچنین در بخش دیگری از ســـخنانش به موضوع مهم بیمـــه خبرنگاران اشـــاره کرد و گفت: «تمرکز ما در ۴ سال گذشته روی بیمه اهالی رســـانه بوده؛ چراکه توأمان به دو موضوع تأمین امنیت شـــغلی و بازنشستگی خبرنگاران مرتبط اســـت.» او ادامه داد: «در سال ۴،۹۲ هزار نیروی بیمه‌شده در رسانه‌ها وجود داشت اما در سال ۹۵ و با توجه به مشوق‌های یارانه‌ای حدود ۱۲ هزار نفر نیروی بیمه‌شـــده در رسانه‌ها فعالیت دارند. قرار ما با رسانه‌ها این است که اگر یارانه بیمه از ما دریافت می‌کنند، باید تمام نیروهای تمام وقت خود را با عنوان خبرنگار و نه ســـمت دیگری بیمه کرده باشند.» انتظامی گفت: «متاسفانه بسیاری از خبرنگاران ما از این قاعده خبر ندارند و باید در جریان قرار بگیرند و این موضوع را خودشـــان پیگیری و به ما کمک کنند. وظیفه من نیز این است که پیگیری کنم خبرنگاران در رسانه‌های خود بیمه و در لیست بیمه نیز به‌عنوان خبرنگار معرفی شـــده باشند.» معاون امور مطبوعاتی با بیـــان این‌که بیمه کردن خبرنگاران توسط خود رسانه‌ها، مبنای استفاده از تسهیلات معاونت مطبوعاتی است، به وجود امتیاز ویژه «داشـــتن لیســـت بیمه» در طرح رتبه‌بندی رسانه‌ها اشاره کرد و توضیح داد: «در طرح رتبه‌بندی، رســـانه‌ها براساس شـــاخص‌هایی که خودشان به جمع‌بندی رسیده‌اند، ارزیابی می‌شوند.» معاون امور مطبوعاتی در پایان دخالت در امور داخلی رسانه‌ها را غیرحرفه‌ای و غیرقانونی عنوان کرد: «همواره تأکید کرده‌ام که انجمن‌های تخصصی در هر حوزه خبری شکل بگیرد تا هم سواد تخصصی خبرنگاران افزایش یابد و هم مطالبات آنها هدفمندتر باشد.»

خبر

خانه ابتهاج در رشت ثبت‌ملی می‌شود

ایرنا| خطر تخریب از خانه اســـتاد امیر هوشنگ ابتهاج در رشـــت دور شده و موضوع ثبت‌ملی این بنا مورد تأکید قرار گرفته است. رضا علیزاده، مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گیلان با اعلام این خبر از پیگیری جـــدی برای ثبت خانه امیرهوشنگ ابتهاج خبر داد: «با توجه به نشانه‌های اعلام‌شده از سوی استاد ابتهاج و خانواده ایشان، مقرر شد اطلاعات تکمیلی اعم از نقل و انتقال ملک از طریق سازمان ثبت و املاک و نیز مستندسازی پیمایشی، نســـبت به تکمیل اطلاعات برای ثبت‌ملـــی اقدام شود.» او گفت: «بسیار خرسندیم که افکارعمومی و کنشـــگران فرهنگی- اجتماعی برای پاسداشت بزرگان خود و نیز میراث فرهنگی مطالبه‌گر هستند و این مســـئولیت‌پذیری اجتماعی، بخش دولتی را متقاعد و موظف می‌کند که نسبت به مطالبات عمومی بی‌تفاوت نباشند.» علیزاده ادامه داد: «اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گیلان با احترام به خانواده اســـتاد ابتهاج که با علاقه‌مندی و وسواس موضوع ثبت اثر بنای مورد نظر را مـــورد تأکید قرار داده و همه فعالانی که در انعکاس موضوع یادشـــده اهتمام جدی داشـــته‌اند، جلسه مشترکی با شهردار منطقه ۲، کارشناســـان اداره کل میراث فرهنگی و فرهنگی برگزار کرد تا با خرد جمعی، طرح ثبت بنا صورت گیرد.» او اهمیت مستندســـازی پرونده ثبتی ملک متعلق به خانواده ابتهاج را مهم دانست و درباره مجوز تخریب بنا از سوی شهرداری برای مالک فعلی گفت: «جای هیچ نگرانی برای این موضوع نیست، چراکه میراث فرهنگی طی مکاتبه با شـــهرداری منطقه، هرگونه اقدامی را برای ساخت‌وســـاز این ملک متوقف کرده و درعین حال بـــه دلیل قرارگرفتن ملـــک در بافت تاریخی واجد ارزش شهر رشت، ضوابط فنی و حقوقی بافت بر آن حاکم خواهد بود.» علیزاده با قدردانی از همکاری خانواده ابتهاج برای طی مســـیر ثبت ملی خانه این شاعر معاصر غزل‌ســـرا گفت: «ثبت خانه استاد ابتهاج و دیگر فرهیختگان و مشاهیر گیلانی و تبدیل آن به موزه و مجموعه‌های فرهنگی، حداقل کار برای این بزرگان است.» او اجرای طرح مشاهیر را در موزه میراث روستایی گیلان گامی در این راستا دانست: «پروژه عملیاتی ســـایت مشاهیر استان در موزه میراث روســـتایی با پیشـــرفت فیزیکی قابل قبول و به شکل وزینی در حال اجراست و به زودی با شأنیت در خور فرهیختگان و مشاهیر این سرزمین افتتاح خواهد شد.» مدتی در فضای رسانه‌ای گیلان اخباری مبنی بر خطر تخریب خانه پدری استاد ابتهاج در محله استادسرای رشت منتشر شـــد و اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گیلان بر ثبت اثر به‌طور کارشناسی و مبتنی بر مستندات تأکید ورزید که با اظهارنظر خانواده اســـتاد ابتهاج و ارایه مستندات، روند پیگیری ثبت اثر به صورت جدی پیگیری می‌شـــود. امیر هوشنگ ابتهاج متخلص به ه.ا. ســـایه شاعر و غزلســـرای معاصر، زاده اسفندماه ۱۳۰۶ در رشت است و ســـرایش‌های پرنیانی‌اش از گیلان، آرام و ملایم ترجمان جهان می‌شـــود تا هم امروز که برای فرزندان ادب‌اندیـــش این آب و خاک تبدیل به اســـطوره‌ای سترگ در شـــعر معاصر این سرزمین شده‌است.

جدول شماره ۱۱۵۴

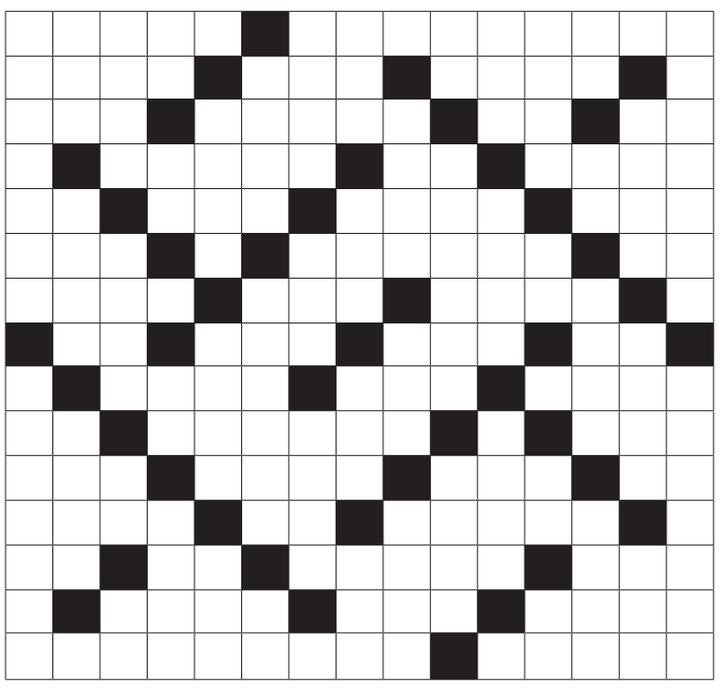

افقی
۱- لقب حافظ- مقتدر
۲- فرم بنای چیزی- نظـــرات انتخاباتی- مثل و مانند
۳- علامت مفعول- یـــار کارتونی مت- صفت حیوانات وحشی گوشتخوار- مرزبان
۴- درخـــت تازه‌روییـــده- زدنـــی در فوتبال- سازش و پیمان جمعی بر ضد دیگران
۵- لرزانک میوه- واحد شـــمارش گل و گیاه- شهر شیشه‌گران آلمان- شایعه
۶- حرف دهن‌کجی- بدرفتاری و ناسازگاری- نوعی سنگ قیمتی
۷- پیمان‌شکن- ساز کلیسا- صاحب بهارستان
۸- لؤلؤ- سوا- رود مرزی- راه میان‌بر
۹- پایتخت عربستان- دندان نیش- معتمدان
۱۰- تربیت خانوادگی- الکل حاصل از تخمیر مواد قندی- صفت عدد
۱۱- عدد منفی- از بخشـــش کم نمی‌شـــود- فرمانده- کشتی رزمنده
۱۲- ســـرمه- اســـب تبریزی- پـــدر حضرت ابراهیم
۱۳- قرارگاه- اندازه و حد چیزی- جفت ماده- کجاست
۱۴- فرزندان- مـــوی انگلیســـی- دروازه‌بان ملی‌پوش بایرن مونیخ
۱۵- مشهور- کارگردان فیلم آواز گنجشک‌ها

عمودی
۱- التهاب حنجره- کارکرد
۲- خالق شـــمع و پروانه- چشـــم- نخستین مسجد تاریخ اسلام
۳- بـــرگ برنـــده- نفـــس ســـوزناک- کلاغ- زمزمه کردن
۴- شـــهری در ایتالیـــا- عدد رمـــزی- ترک استخوان- وی
۵- مأنوس و دمساز- مرغ خانگی- سوگ و عزا
۶- ورق کاغذ- پهن کـــردن- نخ به هم پیچیده در دوات
۷- مثلـــث جغرافیایـــی- صد و یـــازده- چرم خوشبو
۸- در بـــازی می‌گیرند- گرد و غبـــار- بعد از آلفا- ارزش و بها
۹- نفـــت دریـــای شـــمال- چین و شـــکن- سرشماری
۱۰- از رشـــته‌های تحصیلی در قدیم- سنگ خارا- چوب خوشبو
۱۱- از یـــاران پیامبر(ص)- گربه در شـــب- خواب
۱۲- شـــبکه و ســـایت- رمق آخر- برج کج- جایی در قبا برای برخوردن
۱۳- ورزش زمســـتانی- توان و قدرت- بوی رطوبت- شهر تیم راه‌آهن
۱۴- لوله تنفسی- ینبوع- پیشانی
۱۵- علم تشـــریح- مردابی در جنوب شرقی اصفهان

حل جدول شماره ۱۱۵۳

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	ک	ا	ر	ی	ک	ا	ت	و	ر	■	ر	س	ا	ن	ا
۲	و	ت	و	■	و	ص	ل	ت	■	ن	و	ب	ل	■	ل
۳	پ	ی	■	س	ف	ل	ه	■	و	ر	ش	و	■	ق	ی
۴	ه	■	س	ف	ت	ه	■	م	ز	م	ن	■	ر	ف	و
۵	■	چ	ی	ر	ه	■	ف	ا	ن	ی	■	ا	و	س	ر
۶	ی	ا	ن	ه	■	پ	ش	م	ک	■	ا	ب	ب	ه	ا
۷	و	ر	ا	■	ه	ی	■	ا	ش	ت	ی	ا	ن	■	س
۸	س	و	■	چ	و	ز	ا	■	ی	م	ی	ن	■	س	ت
۹	ف	■	ک	ن	ت	ا	ک	ی	■	ن	ن	■	ا	ر	و
۱۰	و	ی	ل	ا	ن	■	س	و	ن	ا	■	س	ی	م	ن
۱۱	ز	م	ا	ن	■	ز	ی	ا	ن	■	ا	چ	ر	ا	■
۱۲	ل	ا	م	■	ب	ی	ژ	ن	■	خ	ر	ا	چ	■	د
۱۳	ی	م	■	ت	و	ا	ن	■	م	ر	د	د	■	ک	ه
۱۴	خ	■	ت	ر	د	د	■	ا	ت	و	ن	■	ه	ب	ل
۱۵	ا	ن	ب	ا	ن	■	س	ب	ا	س	گ	ز	ا	ر	ی